U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **G. J.**, zastoupen JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2021, č. j. OAM-319/ZA-ZA11-K01-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2023, č. j. 13 Az 22/2021 - 22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 8. 6. 2021, č. j. OAM-319/ZA-ZA11-K01-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 15. 5. 2021 podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neboť ji shledal zjevně nedůvodnou.

[2] Žalobu proti napadenému rozhodnutí podal žalobce k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“); ten ji v záhlaví specifikovaným rozsudkem zamítl. Zdůraznil, že žalobce neprokázal, že by Moldavsko nebylo bezpečnou zemí původu; ačkoliv uvedl, že je pronásledován pro svou odlišnou sexuální orientaci, dále sdělil, že žádné problémy s moldavskými státními orgány neměl, a naopak tvrdil, že se cítil ohrožen ze strany soukromých osob. Městský soud nepřisvědčil žalobci, který popisoval uvěznění za účast na Gay Pride v Moldavsku v roce 2017, jelikož popsaný časový rámec neodpovídá skutečnosti.

[3] Městský soud se neztotožnil ani s námitkou žalobce, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, protože neobstaral dostatek relevantních informací o zemi původu; soud však poukázal na to, že v případě institutu bezpečné země původu nemá správní orgán povinnost opatřovat informace v takovém rozsahu, jako u meritorního přezkumu žádosti. V posuzované věci dospěl soud k závěru, že žalobce žádné nové azylově relevantní skutečnosti neuvedl.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Proti rozsudku městského soudu brojil žalobce (stěžovatel) kasační stížností, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku. Uvedl v ní, že se městský soud řádně nevypořádal se všemi důvody, pro které žádal o mezinárodní ochranu, naopak některé skutečnosti zlehčoval a zčásti ignoroval. Upozornil, že Moldavsko je ohroženo v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření trval na tom, že rozhodnutí vydal v souladu se zákonem, zjistil řádně stav věci a vypořádal se s tvrzeními žalobce; městský soud se v rozsudku jasně a srozumitelně vyjádřil ke všem žalobním bodům, a kasační stížnost by proto měl Nejvyšší správní soud zamítnout.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou a jedná se o kasační stížnost, která je ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (kam spadá i problematika mezinárodní ochrany), je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a s. ř. s. přijatelná tehdy, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Podrobněji se podstatou institutu přijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž dovodil, že o přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti žádné důvody přijatelnosti výslovně nesdělil a ani Nejvyšší správní soud žádné takové důvody neshledal.

[8] Kasační stížnost **je nepřijatelná**.

[9] Stěžovatel předně uvádí, že je rozsudek nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Městský soud se měl opomenout vypořádat s některými důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Nejvyšší správní soud na tomto místě shrnuje, že napadený rozsudek splňuje požadavky judikatury kladené na odůvodnění soudního rozhodnutí (nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, či ze dne 11. 4. 2007,

sp. zn. I. ÚS 741/06, případně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, č. 244/2004 Sb. NSS, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, a ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 75).

[10] Dále namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu žalovaným; k této námitce kasační soud odkazuje na svou konstantní judikaturu, např. na rozsudky ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003 - 42, ze dne 25. 3. 2015, č. j. 3 Azs 259/2014 - 26, ze dne 4. 8. 2015, č. j. 6 Azs 113/2015 - 30, či ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 - 17. Ve vztahu ke shromážděným podkladům pak rovněž na rozsudek ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, podle kterého musí být užité podklady (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné. Žalovaný a následně městský soud při posouzení skutkového stavu vycházeli především z informací poskytnutých samotným stěžovatelem a dále z informací shromážděných správním orgánem, např. z informace žalovaného ze dne 24. 11. 2020, Moldavsko – Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu, ze dne 6. 4. 2021, Moldavsko – Bezpečnostní a politická situace země. Uvedené podklady splňují výše jmenované požadavky a na jejich základě byl skutkový stav zjištěn dostatečně pro posouzení věci ve smyslu citované judikatury. Shromážděné podklady rovněž vypovídaly o aktuální situaci v Moldavsku. V této souvislosti lze dále uvést, že s podklady rozhodnutí se stěžovatel seznámil dne 24. 5. 2021; na výslovnou otázku správního orgánu sdělil, že se k nim nechce vyjádřit, doplnění podkladů nenavrhuje a neuvedl ani žádné další skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu.

[11] Žalovaný posoudil stěžovatelova tvrzení ohledně bezpečnostní situace v zemi původu jako obavu z pronásledování soukromými osobami, k čemuž musí přistoupit i neschopnost či neochota státních orgánů země původu cizince ochránit, jinak nejde o důvod udělení azylu podle § 12 zákona o azylu srov. např. rozsudek ze dne 31. 7. 2008, č. j. 7 Azs 43/2008 - 47 nebo ze dne 30. 6. 2005, č. j. 4 Azs 440/2004 - 53, kde soud vyslovil, že *„(p)otíže se soukromými osobami v domovském státě, spočívající např. ve vyhrožování, vydírání apod. nelze považovat bez dalšího za důvody pro udělení azylu. Za pronásledování se považuje ohrožení života nebo svobody, jakož i opatření působící psychický nátlak, nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována či trpěna úřady ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo pokud tento stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním.*“ Dále lze odkázat na rozsudky ze dne 18. 12. 2003, č. j. 6 Azs 45/2003 - 49, ze dne 31. 3. 2004, č. j. 6 Azs 41/2004 - 67, a ze dne 26. 8. 2004, č. j. 5 Azs 187/2004 - 49, č. 401/2004 Sb. NSS. V případě stěžovatele se o takovou situaci nepochybně nejedná, neboť v Moldavsku existuje právní systém poskytující obětem kriminální činnosti či hrozeb právní prostředky, jimiž se lze vůči takovému jednání bránit u příslušných státních orgánů. Odlišná situace může panovat v Podněstří, tento region je však místu bydliště stěžovatele v zemi původu velmi vzdálen.

[12] Obecná nespokojenost stěžovatele se situací v Moldavsku proto není relevantním argumentem pro zpochybnění dostupnosti ochrany občanů v případě, že jsou vystaveni vydírání či vyhrožování. Stěžovatel nijak neprokázal snahu uplatnit nástroje ochrany nejdříve u státních orgánů země původu, proto tato obava nemůže být bez dalšího důvodem pro udělení mezinárodní ochrany.

[13] Městský soud naplnil všechny stanovené požadavky na soudní rozhodnutí, které řádně odůvodnil a provedl důkazy, které byly nezbytné pro správné zjištění skutkového stavu v řešené věci. Nevyvstala žádná právní otázka, která by dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešena, popř. byla řešena rozdílně. Rovněž kasační soud neshledal důvod, pro který by bylo nutno učinit judikaturní odklon. Městský soud se neodchýlil od judikatury; ani se nedopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[14] Stěžovatel podal současně s kasační žádostí návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. Jelikož soud rozhodl bezodkladně o věci samé, o tomto návrhu již pro nadbytečnost nerozhodoval.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud tedy neshledal existenci důvodů přijatelnosti kasační stížnosti, pročež nepřikročil k podrobnému věcnému přezkumu kasačních námitek stěžovatele a kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[16] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28).

[17] Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly. Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2023

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu